

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: **R. S.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Josefem Chaloupeckým
sídlem Štefánikova 203/23, 150 00 Praha 5

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 9. 2019, č. j. RN-X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 12. 9. 2019, č. j. RN-X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Josefa Chaloupeckého na náhradě nákladů řízení částku 4 719 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou osobně dne 12. 11. 2019, domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zcela změnila své rozhodnutí ze dne 26. 6. 2019, č. j. R-X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že podle § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 32/2019 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) žalobci od 6. 10. 2019 odňala invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, vyplácený od 6. 8. 2019 ve výši invalidního důchodu pro

invaliditu prvního stupně na základě předběžně vykonatelného prvostupňového rozhodnutí. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění rozhodla tak, že žalobci od 6. 8. 2019 snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který činil 7 165 Kč měsíčně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Beroun (dále jen „OSSZ“) ze dne 12. 6. 2019 pracovní schopnost žalobce poklesla toliko o 40 %.

2. Žalobce namítá, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně vyhodnocen a posudek posudkové lékařky žalované neobstojí. Vzhledem ke skutečnosti, že se posudkoví lékaři (žalované a OSSZ) neshodli, zda je žalobce invalidní a jaká je rozhodující příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, žalobce navrhl provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 111/2019 Sb. (dále jen „organizační zákon“), který je ze zákona stěžejním důkazem v tomto typu řízení.
3. Žalobce podrobně shrnul, že v jeho věci byly dříve zpracovány posudky posudkovým lékařem OSSZ ze dne 13. 12. 2017 a dne 16. 5. 2018 se závěrem, že jeho pracovní schopnost poklesla o 70 %, což odpovídá invaliditě třetího stupně. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo v obou případech určeno postižení podle položky 9e oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Žalobce citoval uvedené posudkové závěry s tím, že má za to, že v nich popsany nepříznivý zdravotní stav u něj trvá i nadále. Žalobce má omezenou hybnost levého hlezenního kloubu, na němž má otoky. Je neschopen plné zátěže, nošení břemen či dlouhého stání a stále podstupuje rehabilitaci. Jde o setrvalý stav, což podle jeho názoru dokládají i lékařské zprávy ze dnů 28. 1., 30. 1., 28. 3., 20. 5., 20. 6. a 9. 10. 2019.
4. Žalobce pokračoval, že dne 6. 9. 2019 byl posudkovou lékařkou žalované zpracován posudek, podle kterého měla jeho invalidita zaniknout ke dni 4. 9. 2019, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je postižení podle položky 11 oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. V tomto posudku ale podle něj není dostatečně odůvodněno, proč posudková lékařka žalované zvolila právě onu rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Její závěr pokládá žalobce za zobecňující a nereagující na jeho argumentaci podpořenou lékařskými zprávami. Konkrétně posudková lékařka žalované nevysvětlila, z jakého důvodu hodnotila jeho zdravotní stav v rozporu s lékařskou zprávou ze dne 20. 5. 2019, jakož i v rozporu s posudkem posudkového lékaře OSSZ ze dne 12. 6. 2019, který za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce označil postižení podle položky 12b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s tím, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 40 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně.
5. Žalovaná ve vyjádření po podrobné citaci rozhodných právních předpisů poukázala na to, že v řízení byl zpracován lékařský posudek posudkovým lékařem žalované, který jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Tento posudek je podle názoru žalované úplný a přesvědčivý, žalovaná je jím tak vázána. S ohledem na námitky žalobce žalovaná taktéž navrhla provést důkaz posudkem

posudkové komise MPSV s upozorněním, že předmětem sporu je toliko zjištění, zda ke dni vydání napadeného rozhodnutí odpovídal zdravotní stav žalobce některému ze tří stupňů invalidity. Nelze proto přihlídnout ke zdravotní dokumentaci, která byla datována po tomto datu.

6. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování zejména posudkem Posudkové komise MPSV v Praze, účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce poukázal především na závěry posudku posudkové komise MPSV, jimiž podle něj bylo prokázáno, že žaloba byla podána důvodně. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobci byl již ode dne 15. 11. 2017 přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na základě posudků posudkového lékaře OSSZ ze dne 13. 12. 2017, 16. 5. 2018 a 5. 12. 2018, podle nichž jeho pracovní schopnost poklesla o 70 %. Zdravotní stav žalobce (tříštivá vnitrokloubní zlomenina levého hlezna a pilonu holenní kosti s komplikovaným hojením a dlouhodobou antibiotickou léčbou) posudkový lékař hodnotil z důvodu neadekvátnosti položky 11 oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s ohledem na neukončenou léčbu znemožňující plnou zátěž jako zdravotní postižení srovnatelné s postižením podle položky 9e oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (ztuhnutí dvou kloubů končetiny).
8. V návaznosti na kontrolní lékařskou prohlídku zpracoval posudkový lékař OSSZ dne 12. 6. 2019 po zhlédnutí žalobce nový posudek, a to na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře, početných lékařských zpráv z oborů ortopedie a rehabilitačního lékařství a profesního dotazníku, v němž dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobce trvale poklesla (již pouze) o 40 % v důsledku postižení po tříštivé zlomenině uvnitř hlezenního kloubu (kotníku) a pilonu holenní kosti (vnější kotník) na levé dolní končetině, která byla komplikovaně hojena z důvodu infekce, přičemž dne 30. 11. 2018 došlo k extrakci kovů s tím, že jedna dlaha byla natrvalo ponechána kvůli poškození šroubů. Posudkový lékař OSSZ uzavřel, že přetrvává posttraumatická artróza třetího stupně s vybočením (desaxací) hlezna v obou rovinách (osy kostí se nepotkávají v těžišti kloubu), ale tento stav je již relativně stabilizovaný a budoucí rehabilitací lze dosáhnout jen tlumení progresu. Tentokrát již zhodnotil postižení podle položky 12b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jako výraznou deformitu a poruchu nohy na horní hranici vyhláškou stanoveného intervalu se zvýšením s ohledem na profesi žalobce (patrně podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity, byť se na jiném místě odůvodnění posudku uvádí, že procentní míra již postupem podle § 3 nebo § 4 nebyla upravována).
9. S odkazem na závěr posudku posudkového lékaře OSSZ žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí ze dne 26. 6. 2019, jímž ode dne 6. 8. 2019 snížila invalidní důchod žalobce z invalidity třetího stupně na invaliditu prvního stupně, a to s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti pouze o 40 %.
10. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl včas námitkami, v nichž namítal, že ho na podzim roku 2019 čeká operace kotníku, při které dojde k vyjmutí druhé kovové dlahy a zbylých šroubů. Nesouhlasil proto se snížením stupně invalidity a s tím souvisejícím snížením výše invalidního důchodu.
11. Posudková lékařka žalované v nepřítomnosti žalobce zpracovala posudek ze dne 6. 9. 2019, v němž konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

nicméně jeho pracovní schopnost poklesla toliko o 20 %, tudíž není invalidní. Za den zániku invalidity byl určen den 4. 9. 2019, na který připadlo nařízené jednání. Posudková lékařka žalované zhodnotila zdravotní stav žalobce podle položky 11 oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jako ztuhnutí nebo omezení hybnosti v hlezenním kloubu. Pokles pracovní schopnosti žalobce by podle rozsahu (omezení) hybnosti v hlezenním kloubu měl být podle ní hodnocen na dolní hranici stanoveného rozpětí, nicméně se zřetelem k původní profesi žalobce, která je fyzicky náročná, posudková lékařka žalované určila pokles na horní hranici ve výši 20 %. Doložené lékařské zprávy podle posudkové lékařky neobjektivizují takové zhoršení rozhodující příčiny a souběžných onemocnění nebo jiné závažné chronické zdravotní postižení, které by odůvodňovalo jakýkoli stupeň invalidity. Prvostupňové posouzení tak podle názoru posudkové lékařky žalované nevycházelo ze správných posudkových kritérií. I za situace, kdy by posudková lékařka posoudila zdravotní stav žalobce podle položky 12 jako posudkový lékař OSSZ, bylo by namíste zvolit položku 12a (a nikoli 12b), která zahrnuje lehké deformity nohy s jen omezeným narušením stereotypu chůze. K této položce je přitom stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve stejném rozmezí 10-20 % jako u položky 11. Ani případná zvažovaná operace na tomto závěru nic nemění, jelikož není urgentní a v lékařských zprávách z ortopedie ani nebyla doporučena (ba naopak). Plánovanou operaci tak může žalobce řešit pracovní neschopností; pro usnadnění uplatnění na trhu práce pak může požádat o statut osoby zdravotně znevýhodněné.

12. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 12. 9. 2019, jež žalobce převzal dne 17. 9. 2019, prvostupňové rozhodnutí změnila tak, že se žalobci ode dne 6. 10. 2019 odnímá invalidní důchod. V odůvodnění žalovaná odcitovala závěry posudkové lékařky žalované s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti žalobce pouze o 20 % nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidity.
13. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 26. 3. 2020, která v nepřítomnosti žalobce po rozboru všech dosud (a to i k žalobě) předložených lékařských zpráv, jakož i zpráv z oboru ortopedie ze dne 27. 1. 2020 a 16. 3. 2020, operačního protokolu ze dne 4. 3. 2020, propouštěcích zpráv ze dne 4. 3. 2020 a 6. 3. 2020 a rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti uzavřela, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po osteosyntéze (operační léčba otevřených a komplikovaných zlomenin) zlomeniny levého hlezenního kloubu s posttraumatickou artrózou třetího stupně s vybočením (desaxací) hlezna v obou rovinách, což odpovídá funkčnímu postižení levé dolní končetiny a omezení celkové výkonnosti ve smyslu položky 12b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Toto postižení posudková komise hodnotila na horní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí poklesem pracovní schopnosti o 30 %, přičemž s přihlédnutím k náročnosti povolání žalobce přistoupila podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity k navýšení tohoto hodnocení ještě o dalších 10 procentních bodů na celkových 40 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně. Posudková komise se tak ve svých závěrech v zásadě shodla s posudkovým lékařem OSSZ, neboť dospěla k závěru, že žalobce je nadále invalidní. Také lékařské nálezy vydané po době rozhodné pro posouzení korespondují

podle posudkové komise se zjištěným zdravotním stavem a funkčním postižením žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

15. Posudková komise chronologicky shrnula léčbu žalobce po úrazu (pádu z lešení) v září 2016 se zaměřením na pooperační průběh po 30. 11. 2018, kdy byl žalobci odstraněn kovový materiál (vyjma jedné dlahy s poškozenými šrouby). Konstatovala, že u žalobce jednoznačně došlo ke zlepšení zdravotního stavu (zhojení, ukončení terapie) a ke stabilizaci postižení, nicméně následně se nepodařilo extrahovat veškeré kovové implantáty a následovalo zhoršení obtíží. Posudková komise zdůraznila, že zlomenina byla prohojena, avšak ve vybočené pozici a se současným rozvojem artrotických změn hlezenního kloubu s mnohačetnými kalcifikacemi (ukládání vápníku), které jsou příčinnou bolesti a zhoršení funkčních schopností. Posudková komise popsala, že za měsíce březen až červen 2019 žalobce zvládal samostatnou chůzi po špičkách a s mírnými obtížemi po patách, zvládal téměř plný dřep, přetrvával nicméně tuhý otok v místě spojení úlomků pomocí šroubu a dlahy i skvrny v okolí jizvy. Omezení hybnosti v hlezenním kloubu směrem za hřbetem nohy bylo minimální, směrem za ploskou nohy však chybělo přibližně 25°. Na dolních končetinách byl žalobce neurologicky v normě bez senzomotorického deficitu, svalová síla byla uspokojivá. Posudková komise zhodnotila, že postižená dolní končetina žalobce nadále plní statickou (nosnou) i dynamickou (lokomoční) funkci, nelze proto hovořit o těžké poruše její funkce. Ačkoli je zachován určitý pružící efekt, je žalobcův pohyb v některých spojích kloubu omezen. Posudková komise zohlednila, že žalobce absolvoval intenzivní rehabilitační léčbu, přesto u něho přetrvávají bolesti při chůzi a otok při zátěži. Přihlédla i k tomu, že má žalobce nadto postižené pravé koleno s rozvojem deformity (po hnisavém zánětu kolenního kloubu v roce 1987), což se také podílí na poklesu jeho pracovní schopnosti – dodala ovšem, že po operaci uskutečněné dne 4. 3. 2020, následném zhojení a absolvování rehabilitace lze očekávat zlepšení funkce pravé dolní končetiny. Toto postižení posudková lékařka žalované nicméně nesprávně vyhodnotila jako nerelevantní.
16. Posudková komise uzavřela, že posudková lékařka žalované u žalobce podhodnotila doprovodné funkční projevy omezující delší chůzi a dlouhodobé stání (přestože jde o pracovníka s manuální profesí). Žalobce je podle posudkové komise schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Navzdory tomu, že posudková lékařka žalované správně vyhodnotila, které z více sbíhajících se zdravotních postižení žalobce je rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, toto zdravotní postižení chybně posudkově zařadila.
17. Soud po zvážení posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce dospěl k závěru, že posudek Posudkové komise MPSV v Praze (shodující se ve svých závěrech navíc s posledním posudkem posudkového lékaře OSSZ) je přesvědčivý, srozumitelný i logický a vychází z úplných podkladů, proto se o něj ve svém posouzení opřel. Posudek posudkové lékařky žalované naopak obstát nemůže, jelikož nedostatečně zhodnotil přetrvávající obtíže vyvolané poruchou levého hlezenního kloubu ve spojení se souběžným vytočením pravé nohy o 30° v kolenním kloubu. Jelikož napadené rozhodnutí bylo založeno na vadném posudku zdravotního stavu žalobce, nemůže obstát závěr žalované o odejmutí invalidního důchodu s odůvodněním, že žalobce nadále není invalidní v žádném stupni. V soudním řízení totiž bylo zjištěno, že ke dni napadeného rozhodnutí pracovní schopnost žalobce poklesla o 40 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně.

18. Soud proto uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisovým materiálem, jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil z důvodu nesprávně zjištěného skutkového stavu (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
19. V navazujícím řízení bude žalovaná povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit nově i posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 26. 3. 2020 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
20. Soud neprováděl žalobcem v žalobě navrhovaný důkaz těmi listinami, které se staly (jsou) součástí správního spisu (posudky o invaliditě ze dne 13. 12. 2017, 16. 5. 2018, 12. 6. 2019 a ze dne 6. 9. 2019; lékařské zprávy ze dne 28. 1. 2019, 30. 1. 2019, 28. 3. 2019, 20. 5. 2019; prvostupňové a napadené rozhodnutí), neboť z nich soud bez dalšího vychází (správní spis není předmětem dokazování). S lékařskými zprávami předloženými až se žalobou se pak soud seznámil prostřednictvím posudku posudkové komise MPSV, proto je s ohledem na jejich zohlednění v posudku samostatně jako důkaz neprováděl.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 4 719 Kč. Tuto částku tvoří odměna za tři úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání soudu v trvání do dvou hodin – § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] spolu se třemi paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky a konečně náhradou za 21 % DPH podle § 57 odst. 2 s. ř. s. z předchozích položek ve výši 819 Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. října 2020

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce